

Lov og Evangelium

Nr. 6

JULI/AUGUST 2007

43. årgang

Jesus kommer snart!

Av Ingar Gangås

«For ennå er det bare en ganske liten stund igjen, så kommer han som komme skal, og han skal ikke dryge»
(Heb 10:37).

Tenk når jeg der mitt kne for ham skal bøye. Når jeg med takk skal for hans ansikt stå!» (W. A. Wexels).

Jesu gjenkomst nærmer seg. Tegne-
ne i tiden bekrefter at Guds ord taler
sant. Jesus skal komme overraskende.
Det er ikke lenge til nå. På mange skal
det komme som et sjokk. Du er vel
rede til å møte ham? Kanskje du
mangler bryllupsklær, for du har vra-
ket den kledningen Jesus har vunnet
for deg. Ordet om korset var ikke noe
du brydde deg om. Du skal vite at Je-
sus fremdeles speider etter deg – han
venter på at du skal komme...

En liten stund

Brudgommen lengter etter sin
brud. Snart skal han hente den han har
så kjær. I sin store kjærlighet har han
ventet med dommen. Det var så mange
han ville nå med sin frelse.

Bruden får endelig komme heim –
til ham som hun har lengtet så etter.
*«Tenk når en gang med utildekket øye,
jeg ham skal se som her jeg trodde på!*

Han kommer

Ventetiden kan bli lang. Slik er det
når du venter på den du elsker. Du er
syk av kjærlighet. Midt i all sykdom,
nød og anfektelse har du et eneste håp:
snart skal han komme – han som er
prøvd i alle ting, som ble funnet uten
flekk og lyte, og som har båret alle
dine synder opp på Golgata kors.

Timene kjennes lange. Sett i lys av
evigheten er dagene her på jorden like-
vel så korte. Det er en ganske liten
stund igjen – så kommer han!

Når du legger brikkene i et pusle-
spill, går det seint til å begynne med.
Men på slutten skjer alt så fort. Plutse-
lig faller alle brikkene på plass. Slik
skal det være når Jesus kommer. Da
kommer han i hast.

Jesus *skal* komme. Det står fast, for
han kan ikke lyve. Når han har sagt
det, kan du stole på at det er sant. Han
har nok ikke glemt deg. Han skal ikke
dryge.

L&E

Bladet Lov og Evangelium

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes kasserer i NLL.

Ansvarlig for bladet:

Red.nemnda ved form. Ingar Gangås

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger, Rolfsnes, 5420 Rubbestadneset
Tlf. 53 42 92 14 – Mobil 412 45 598
E-post: magne.ekanger@bluezone.no

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenienske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytre misjonsarbeid i Moldova.

Formann: Dag Rune Lid, Furuflaten 30
5600 Norheimsund. Tlf. 56 55 26 72
E-post: drlid@online.no

Sekretær: Ingar Gangås
Furustua, 7690 Mosvik
Tlf. 74 06 46 50 – Mobil 901 51 234
E-post: ingang@c2i.net

Kasserer: Torunn Ånestad, Kydland
4360 Varhaug. Tlf. 51 43 04 06
E-post: tskydland@yahoo.no
Bankgiro: 3204 10 10222
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: 3160 Stokke
Tlf. 33 36 17 70 – Fax 33 36 17 71
Bankgiro: 3000 16 68516
E-post: bibelskolen@nll.no
Rektor: Per Bergene Holm
3282 Kvelde. Tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

Redaksjonelt

Norsk Luthersk Lekmannsmisjons årsmøte ble avholdt på Fossnes 11.–15. juli. Det ble ingen endringer ved valg på nytt styre. Dag Rune Lid, Norheimsund, fortsetter som formann, med Karl Bø, Randa-berg, som nestformann. Referat kommer i neste nummer av bladet. I dette nummer gjengir vi årsmeldingene 2006/07 fra Landsstyret, Bibelskolen på Fossnes og ytre misjonsarbeidet i Moldova.

Tegn i tiden varsler at Jesu gjenkomst er nært forestående. Bibelen sier at Jesus skal komme brått og uventet. Det gjelder å være rede. Årsmeldingene minner oss på at forkynnelsen av evangeliet har hast. Får vi med oss noen til himmelen, våre nærmeste, familie, slekt, venner og naboer? Skal han finne oss våkne når han kommer? Det gjelder evigheten!

Misjonær Kristian Fagerli har skrevet en tankevekkende bok om Guds plan som skal bli fullført. Boken heter «Mot kveld», og ble utgitt på Stiftelsen På Bibelens Grunn i 2006. Det er både ransakende og oppbyggelig lesning. Vi kan se ulikt på mange ting, men her næres himmellengselen og forventningen om å møte Jesus. Her gjengis et utdrag fra kapitlet: «Jesu brud får komme hjem».

ig

Derfor mister vi ikke motet

Årsmelding for Bibelskolen på Fossnes skoleåret 2006/2007

Apostelen Paulus ble anklaget for ikke å kunne være noen riktig apostel, velsignet og støttet av Herren. Han opplevde jo så mye motgang og vanskeligheter. I Korint var det kommet inn andre forkynnere (2Kor 3-4). De hadde med seg anbefalingsbrev som skulle dokumentere deres autoritet og sanndruhet. Apostelen Paulus hadde ikke noe slikt. Han hadde ikke noe annet anbefalingsbrev enn dem som var kommet til tro gjennom hans virksomhet. Deres tro og ferd var et vitnesbyrd om Guds frelsende og nyskapende gjerning, sterkere enn alle anbefalingsbrev. De var Kristi brev, blitt til ved apostelens tjeneste, skrevet med den levende Guds Ånd på hjertets kjødtavler.

Men de var ikke så mange, ikke minst fordi apostelen opplevde at mange vendte seg fra ham. Likevel

mister ikke apostelen Paulus motet. Han legger ikke om strategien, søker ikke å gjøre mennesker til lags for å få flere tilhengere. Nei, han har en hellig tjeneste. Han har sagt seg løs fra alle skammelige snikveier og farer ikke fram med list for å vinne mennesker. Han forfalsker ikke Guds ord for å få det til å smake bedre, men legger sannheten åpent fram for alle. Er det likevel slik at mennesker ikke tar i mot evangeliet, er det ikke hans sak, men det er nå engang evangeliets kår i denne verden – det er og blir noe skjult og en hemmelighet for den vantro eller religiøse verden.

Så er apostelen frimodig, til tross for motgang og vanskeligheter. Han er overbevist om sannheten i det evangelium han forkynner og han har erfart dets kraft til å frelse, både i sitt eget og andres liv. →

Innholdsfortegnelse – Lov og Evangelium, juli/aug. 2007

Jesus kommer snart! Av Ingar Gangås	side 1
Derfor mister vi ikke motet. Årsmelding Bibelskolen på Fossnes ..	side 3
Er du Jesus? En barnefortelling	side 6
Det er makt i Guds ord. Årsmelding fra Landsstyret	side 7
Jesu brud får komme hjem. Av Kristian Fagerli	side 9
Se, markene er hvite! Årsmelding om ytemisjonsarbeidet	side 13
Jesus i Nasaret. Av Per Bergene Holm	side 15
Nytt fra Bibelskolen på Fossnes. Av Per Bergene Holm	side 16
Kanskje Herren gjør noe for oss? Av Dag Rune Lid	side 17
Jesus skal fullføre sin gjerning. Av Hans Erik Nissen	side 20

Nå kan ikke vi sammenligne oss med apostelen Paulus. Anklages vi for falskhet i liv eller lære, skal vi ikke avfeie det så lett. Det kan være mer i slike anklager enn vi liker å innrømme. Og når det gjelder åndskraft, kjenner vi på at det er så lite av det hos oss. Forkynnelsen og undervisningen slår ikke igjennom slik vi lengter etter. Men veien er ikke da å gripe til nye menneskelige strategier og tiltak. Nei, veien er å erkjenne vår egen fattigdom og udugelighet. Vi duger ikke til å tenke ut noe som av oss selv, men vår dugelighet er av Gud, sier apostelen. Vi har fått evangeliets skatt i et skrøpelig leirkar, nettopp for at den rike kraft skal være av Gud og ikke fra oss selv. Erfaringen av egen maktesløshet og udugelighet er et kall fra Gud om at vi må vende oss til ham og sette vår lit til ham og hans ord. Det er der det svikter hos oss, i avhengigheten av Herren. Må vi be om fornyelse over oss alle, at vanskelighetene og motgangen må drive oss inn i fornyet avhengighet av Herren. Og i ham skal vi få ha frimodighet!

Skole- og internatdriften

Vi begynte høsten 2006 med kun tre elever på heltid. I løpet av de første ukene kom det imidlertid seks asylsøkere som ønsket å følge undervisningen. I tillegg var det også i år noen som fulgte undervisningen på deltid. Det innebar at vi ble en fin flokk i klasserommet. Det var enkelte språklige utfordringer for lærerne, som måtte oversette en del av undervisningen

til engelsk underveis. En av høstens elever sluttet som planlagt etter fullført halvårig kurs. Et par av asylsøkerne var heller ikke så trofaste etter nyttår, så det ble litt mer glissent i klasserommet, men fortsatt en fin flokk.

Langt ut på nyåret ble det endelig avklart at vi ikke fikk regne asylsøkerne som elever, noe som innebar at vi gikk glipp av statsstøtte til undervisningen hele dette skoleåret.

Også dette året opplevde vi god oppslutning om bibelkurset i november og bibelhelgen i februar. Bibelkurset i november har vært spesielt i alle år. Det har vært en egen «luftning» over samlingene, og både talere og tilhørere har erfart at Guds Ånd har vært til stede på en særlig måte.

Utsiktene for årene framover er atskillig lysere med tanke på elever. Allerede nå har vi tatt opp åtte elever til kommende skoleår, og vi vet om flere som vurderer å søke. Vi har også godt håp om en god flokk elever skoleåret 2008–2009. Det gleder vi oss over.

Personalet

Sara Heian gikk ut i fødselspermisjon fra sin husmorstilling i mars 2007, og Elin Nilsson gikk fra samme tid inn som vikar. Vi vil takke Elin for at hun stilte opp på kort varsel og har skjøttet husmoroppgavene meget godt. Lars Fossdal hadde permisjon fra sin undervisningsstilling denne høsten, men tok på seg noe undervisning i vår. Han har imidlertid hele året hatt ansvar for konfirmantundervisningen

BIBELHELG

28.–30. september 2007

på Solgry Ungdoms- og Misjonscenter, ved Haugesund

Talere: Ingar Gangås, Dag Rune Lid og Erling Yrkje (gjestetaler)

Sang av Per Brattgjerd m.fl.

Informasjon og påmelding: Karl Bø – 51 41 87 46 / 905 49 825

www.nll.no

sammen med John Egil Brennsæter. Hans-Henrik Brix har vært delvis syk-meldt det siste året. Ingar Gangås har også hatt noe undervisning i perioder.

Økonomi

Regnskapsåret 2006 er første år med atskilte regnskap for skolevirksomheten og eiendomsdelen (inkludert ideell virksomhet). Vi lar imidlertid denne årsmeldingen være felles for begge virksomhetene.

Regnskapet for 2006 viser et driftsunderskudd på kr. 94.374 etter avskrivninger for Bibelskolen på Fossnes Eiendom. Før avskrivninger er resultatet kr. 332.579. At resultatet ble så godt skyldes i første rekke økte gaveinntekter, ikke minst et par meget store gaver. Vi vil si misjonsfolket en hjertelig takk for gavene.

For Bibelskolen på Fossnes viser regnskapet for 2006 et underskudd på kr. 690.398. Underskuddet er dekket opp av lån/overføring fra eiendoms-

selskapet. Samlet for begge virksomhetene er det et underskudd på kr. 784.772 etter avskrivninger, og et underskudd på kr. 357.819 før avskrivninger.

Med de utsiktene til elevtall som vi har for kommende og neste skoleår, har vi håp om statsstøtte de neste to årene.

I løpet av de neste tre årene vil det bli avklart hva slags lovmessig plassering bibelskolene skal ha i utdannings-systemet. Mye er derfor usikkert på lengre sikt.

Styrets sammensetning

Styret består av Per Brattgjerd (formann), Jan Endre Aasmundtveit (nestformann) og Magne Ekanger (sekretær), og Asbjørn Fossli og Reidar Heian som styremedlemmer. Tollef Fjære er 1. varamann.

Per Brattgjerd (formann) og
Per Bergene Holm (rektor)

Er du Jesus?

En barnefortelling

En brannmann i London ved navn Christof Benn var godt likt av sine kamerater. De visste at ingen var så snarrådig og oppofrende som han.

En dag under en stor husbrann sto mange spente tilskuere og stirret opp på et hus som var omringet av flammer. Det var ennå to små barn inne i huset, og Christof Benn hadde våget seg inn for å prøve å redde dem. Minuttene ble uendelig lange. Folke-mengden ventet spent og bønnfallende. Ville den raske redningsmannen selv bli kvalt av røyken eller bli rammet av trebjelkene som raste sammen? Kunne han finne barna? Levde de?

Da hørtes det et jubelrop. De hadde fått øye på Benn som sto ved et vindu høyt oppe med to små barn inntullet i et teppe i armene sine. Rolig og behersket klatret han ut på stigen, og kom nedover. Men så snart han hadde nådd ned på bakken og hadde overgitt barna til andre, sank han sammen bevisstløs av utmattelse.

De første ordene han sa da han kom til bevissthet igjen var: «Kjære barn, deres tro har hjulpet meg. Fra nå av skal Jesus, vår Frelser, også være min Herre og Mester.»

Benns hår var avsvidd. Ansiktet og hendene var fulle av brannså. Han ble liggende lenge på sykehus på grunn av denne heltedåden. Men han var frimodig og takknemlig tross den smertefulle sykdomsperioden, og takket

Herren som ikke bare hadde holdt sin beskyttende hånd over ham, men som også hadde vakt ham til frelse.

Han har selv fortalt om det som hendte:

«Rommene var så fulle av røyk at jeg nesten ikke kunne puste. Helt fortumlet nådde jeg fram til rommet der barna var. Jeg kunne ikke se dem da de hadde krøpet under et teppe, men jeg hørte den eldste si: 'Willy, kjære lille bror, ligg helt stille her under teppet, ellers blir du kvalt av røyken. Jesus skal nok bevare både deg og meg, for han elsker oss. Hysj, hysj, nå hører jeg at han kommer!'

Jeg tok barna i teppet og bar dem inn på et annet rom. Rett etter at vi var kommet inn dit, raste loftet sammen og rett ned i rommet der de hadde ligget. Det eldste barnet klynget seg til meg og hvisket: 'Jeg er så glad for at du kom. Er du Jesus?'

Det var umulig for meg å svare. Jeg var helt overveldet over den tanke at det var Jesus selv som hadde sendt meg for å berge disse barnas liv. Nå vil jeg tjene ham, og bare gå den veien han sender meg!»

Siden den gang sa Benns kamerater om ham: «Du kan ikke treffe Benn uten å legge merke til hans blankpussede hjelm og hans oppriktige kristendom, det hører så nøye sammen.»

*Fra «300 kristelige fortellinger»,
samlet av Gerh. Haaland, 1926*

Det er makt i Guds ord

Årsmelding for arbeidsåret 2006/2007

«Slik hadde Herrens ord stor framgang og fikk makt» (Apg 19:20).

Vi opplever et smertelig frafall fra Guds ord i vårt folk og land i dag. Mange har mistet troen på at Guds ord er et levende, hellig og vekkende ord, som kan skape hva det nevner. Når det gjelder det norske samfunn, opplever vi at de som sitter med makten, på alle vis ønsker å fjerne alt som lukter av kristendom fra hjem, skole og samfunn.

Da er det underlig å lese i vår bibel om kontrasten, og det som skjedde i Efesus. Paulus hadde virket der, og nå var det blitt vekkelse, hvor synd ble synd, og det står så gripende at Herrens ord hadde stor fremgang og fikk makt.

Et møte med bibelens Gud

Hva skjer når Guds ord har fremgang? Da får mennesker et møte med bibelens Gud, han som er den hellige og som troner i himmelen. Da blir det nådebehov i hjertene, og bygd og by blir forandret når Ordet får makt i samvittighetene. Trenger vi slik vekkelse i dag? Ja, mer enn noen gang! Vi lever i en frafallstid, som ikke har hatt sitt sidestykke siden kristendommen ble innført i vårt land. Derfor trenger vi som Guds folk å bøye våre kne og rope til han som har all makt, at han igjen må miskunne seg over oss.

Skal det bli en Åndens vekkelse, som gir oss et møte med underets Gud, må den begynne med oss som Guds folk. Derfor er det også vår bønn at vi kunne få oppleve vekkelsestider, og at Herren må få ta seg av oss, slik at vi kunne være det redskap Herren ønsket vi skulle være for Ordet inn i vårt folk.

Landsstyret

Forrige årsmøte var på Bibelskolen på Fossnes, hvor hovedsommerskolen med årsmøte nå er lagt fast. Landsstyret har hatt fire møter og behandlet 43 saker. Karl Bø, John Flaten, Ingar Gangås, Reidar Heian og Dag Rune Lid har vært faste styrerepresentanter, med Dag Rune Lid som formann og Karl Bø som nestformann. Sigbjørn Agnalt har møtt som første varamann.

Ingar Gangås har vært sekretær og har også hatt ansvaret for bladet «Lov og Evangelium».

Forkynnerne

De som har forkynt Guds ord for oss dette året gjennom møteuker, bi-

HUSK

adresseendring på «Lov og Evangelium» når du flytter!

belhelger og stevner, har vært: Sigbjørn Agnalt, Per Bergene Holm, Hans-Henrik Brix, Martin Fjære, Lars Fossdal, Asbjørn Fossli, Gunnar Fossli, Ingar Gangås, Dag Rune Lid og Karl Notøy. I tillegg har noen deltatt på enkeltmøter. Når det gjelder gjestetalere, har vi hatt besøk av Göran Holmgren, Rune Karlsson, Egon Kattner, Steinar Kvalvik, Gunnar Nilsson, Hans Erik Nissen, Gunnar Soppeland m.fl.

Sommerskoler og stevner

Arrangement utenom den vanlige møtevirksomheten har siste året vært sommerskolen på Laberget leirsted på Skogn i Nord-Trøndelag, bibelhelg på Solgry, nyttårssamling, kortkurs, pinsesamling og hovedsommerskole på Fossnes. I tillegg har det vært arrangert barne- og ungdomsleir henholdsvis på Fossnes og på Heia, samt studentleir i Orkdal i Sør-Trøndelag.

Moldova

Ingar Gangås har nå det administrative ansvaret for arbeidet i Moldova, og har besøkt landet to ganger det siste året. Se egen melding for dette arbeidet og for bibelskolen.

Etter at bibelskolen sist høst ikke fikk godkjent asylsøkere som elever, mistet skolen statsstøtten. Det har medført at vi dette året har opplevd at det økonomisk har gått fra «hånd til munn». Likevel har vi på forunderlig vis fått erfare det Matteusevangeliet 6:8 taler om: «For deres himmelske

Far vet hva dere trenger til...» Det har vært trosstyrkende!

Lov og Evangelium

Bladet «Lov og Evangelium» kom ut med 10 nummer siste år, og er fortsatt en stor talerstol. Dette året har vi prøvd å ha litt mer farger i bladet, og i tillegg har vi hatt et utvidet julenummer. I juni hadde vi et utvidet nummer med fokus på misjonsarbeidet i Moldova. Websidene når også langt ut. I april hadde vi i gjennomsnitt 205 besøkende per dag. Her legges alle artiklene i bladet ut, og det er mulig å søke i alle artikler i bladet tilbake til 1999. Den siste tiden er også hele bladet blitt lagt ut i PDF-format, slik at det kan lastes ned i samme format som papirutgaven. Vær med og be om at Ordet kunne nå hjertene til dem som leser bladet.

Styret har arbeidet med vår stemmerettspraksis ved årsmøtet, en sak som ble fremmet på forrige årsmøte, men vi ønsker mer tid til å vurdere ulike alternativ og vil komme tilbake til det på neste årsmøte. Så vil vi benytte anledningen til å takke alle dere som har stått trofast med oss i bønn og offer også dette året. Måtte Herren Jesus finne oss våkne når han kommer. Han kommer snart! «Natten kommer da ingen kan arbeide» (Joh 9:4). La oss derfor arbeide mens det ennå er nådetid!

For Landsstyret:
Dag Rune Lid (formann) og
Ingar Gangås (sekretær)

Jesu brud får komme hjem

Av Kristian Fagerli

«For Herren selv skal komme ned fra himmelen med et bydende rop, med overengels røst og med Guds basun, og de døde i Kristus skal først oppstå. Deretter skal vi som lever, som er blitt tilbake, sammen med dem rykkes opp i skyer, opp i luften, for å møte Herren. Og så skal vi for alltid være sammen med Herren. Trøst da hverandre med disse ord» (1Tes 4:16-18).

Brudgommens ankomst har vært et kjært tema for bruden, troens folk. Det er et godt tegn. Det hjertet er fullt av, taler nå en gang munnen. Kanskje er det likevel mindre snakk om disse emnene nå enn det var før, både i forkynnelsen og mellom de troende. Det er ikke et godt tegn. Og er dette et varsel om at forventningene til Herrens komme ikke lenger er så sterk imellom oss, ja, da er dét et urovekkende tegn og signal. I Skriften finner vi mange avsnitt og vers om Jesu gjenkomst, både i evangeliene og i brevene. Når vi begynner å lese oppdager vi imidlertid noe:

Det tegnes to ganske forskjellige bilder av gjenkomsten

og hvordan situasjonen skal være på jorden når dette skjer. Ja, også i én og samme tale, Jesu store endetidstale, som både Matteus, Markus og Lukas gjengir, synes det å være slik:

«For likesom de i dagene før vannflommen åt og drakk, tok til ekte og gav til ekte, helt til den dag da Noah gikk inn i arken, og de visste ikke av det før vannflommen kom og tok dem alle, slik skal det også være når Menneskesønnen kommer. Da skal to menn være ute på marken, den ene blir tatt med, den andre blir latt tilbake. To kvinner skal male sammen på kvernen, den ene blir tatt med, den andre blir latt tilbake» (Mat 24:38-41).

«Og det skal vise seg tegn i sol og måne og stjerner. Og på jorden skal folkene bli grepet av angst og fortvilelse når hav og brenninger bruser. Mennesker faller i avmakt av redsel og gru for det som skal komme over jorden. For himlenes krefter skal rokkes. Da skal de se Menneskesønnen komme i skyen med kraft og stor herlighet» (Luk 21:25-27).

Det er tydelig at begge avsnittene omtaler hvordan det skal være når Jesus kommer tilbake. Likevel ser vi to helt forskjellige bilder:

Ett bilde, der liv og arbeid går sin vante gang under normale forhold. Det er fred og ingen fare. Og et annet, der mennesker rystes av naturkatastrofer og uroes av kosmiske tegn!

Ett bilde, der mennesker ikke aner noe, før han plutselig kommer, helt uventet. Og et annet, der mennesker vet at noe ekstraordinært er i ferd med å komme over jorden! →

Ett bilde, der hans komme ser ut til å få umiddelbare konsekvenser bare for noen. Og et annet, der alle skal se ham og være berørt av det som skjer!

Hvordan kan dette være én og samme begivenhet? Eller er det kanskje noe i Skriften som antyder at det kan være to faser i Jesu gjenkomst?

At Jesu komme ikke bare skjer i ett øyeblikk,

men over en periode av tid?

«Og som Noahs dager var, slik skal Menneskesønnens komme være» (Mat 24:37).

«Og slik som det var i Noahs dager, slik skal det også være i Menneskesønnens dager» (Luk 17:26).

Versene sier at Menneskesønnens *komme* skal være som Noahs *dager!* Og at Menneskesønnens *komme* også kalles Menneskesønnens *dager*. Det ser derfor ut som om Jesu gjenkomst ikke skjer på én dag, men på *flere dager*, og slik strekker seg over en periode av tid!

Hvordan er dét mulig?

Da HM Kong Haakon 7. kom tilbake til sitt land etter krigen, kom han egentlig ikke tilbake den 7. juni 1945 slik alle historiebøker sier. Han satte sine føtter på norsk *jord* den dagen, *det* er korrekt. Helt presis, klokken 12.00, akkurat som annonsert, steg han i land på Honnørbrygga i Pipervika i Oslo. Men hvor var han klokken 11.00? Hvor var han den morgenen? I hvilket land var kongen kvelden før? Han var godt innenfor Norges grenser også da,

men ikke med fast grunn og norsk fjell under beina, men et lett duvende skipsdekk. Kvelden før var han på vei nordover langs kysten av Sørlandet. Hele neste morgen i Oslofjorden. Han hadde altså kommet tilbake, selv om han ennå ikke hadde steget fram offentlig eller ankommet hovedstaden i kongeriket. Kongens gjenkomst strakte seg over to dager. Hvordan skal så Jesus komme igjen? Bibelens svar er dette:

På samme måte som disiplene så ham fare opp.

«Da han hadde sagt dette, ble han løftet opp mens de så på, og en sky tok ham bort fra deres øyne. (...) Denne Jesus, som er tatt opp fra dere til himmelen, skal komme igjen på samme måten som dere så ham fare opp til himmelen!» (Apg 1:9+11).

Hvordan så de ham fare opp til himmelen? Først fra Oljeberget til skyen. Denne etappen av himmelfarten skjedde for disiplenes øyne, og hadde derfor mange øyenvitner: Jesus steg opp fra Oljeberget mens forundrede disipler så på! Det var den synlige delen av Herrens himmelfart. Og deretter fra skyen til himmelen. Den andre etappen av himmelfarten kunne ingen se, for skyen skjulte nå Jesus. Den hadde derfor ingen øyenvitner. Disiplene fikk imidlertid høre at Jesus ikke hadde blitt værende i skyen, men hadde blitt løftet helt hjem, like til Faderens høyre hånd. Det var den skjulte delen av Herrens himmelfart.

Engelen sa altså at det er slik Jesus også skal komme tilbake. Det må da bli i to tilsvarende faser, bare i motsatt rekkefølge: Først fra himmelen til skyen. Denne etappen av gjenkomsten skal sikkert ingen se, for skyen skal skjule ham. Denne delen skal derfor ikke ha noen øyenvitner. Det er den skjulte delen av Herrens gjenkomst. Og deretter fra skyen til Oljeberget. Denne andre etappen av gjenkomsten skal skje for verdens øyne, med mange øyenvitner. Jesus skal stige ned og sette sine føtter på Oljeberget og «hvert

øye skal se ham» (Åp 1:7). Det er den synlige delen av Herrens gjenkomst.

Disse versene viser at Herrens himmelfart var todelt: Den synlige, første del gikk over i den usynlige, andre del, som avsluttet himmelfarten, og han kunne sette seg ved Faderens høyre hånd. Og at også Herrens *gjenkomst* på samme måte skal bli todelt: Den usynlige, første del skal gå over i den synlige, andre del, som skal avslutte gjenkomsten, og han skal igjen stå på Oljeberget.

(...)

Vi kom tilbake fra Tanzania sommeren 2001. 11. september smalt det to ganger i New York. Sjokk. Likevel, sjokket var større da politikerne få dager senere sto fram og gav Israel skylden.

Og nå kom spørsmålene: Hva er det som skjer?

Har Skriften noe å si inn i en slik verden og inn i et slikt hat?

Dette som vi hører om i nyhetene, berører det Skriften noe sted?

Og det som vi leser om den siste tid, hører vi noe om det på nyhetene?

Hvor langt har vi kommet på den linjen av tid som går fra begynnelsen til enden?

Alt dette til sammen la en trang ned i meg. En trang til å lese. En trang til å høre. Senere kom trangen til også å ville skrive...

Det ser ut som om det har behaget himmelens Gud, brudgommens Far, å dele opp denne gjenkomsten, og la Sønnen først få møte og bli forent med sin brud. Før hærføreren skal møte sine fiender, og før kongen skal møte sitt folk, skal altså brud og brudgom slik få hverandre, og få hverandres fulle oppmerksomhet. Opprykkelsen er derfor

Den private, usynlige delen av Jesu gjenkomst,

ikke den offentlige, synlige del. Og vi ser at den skjer plutselig, i ett nu:

«Se, jeg sier dere en hemmelighet: Vi skal ikke alle sovne inn, men vi skal alle bli forvandlet, i ett nu, i et øyeblikk, ved den siste basun. For basunen skal lyde, og de døde skal oppstå uforgjengelige, og vi skal bli forvandlet» (1Kor 15:51-52).

I et øyeblikk! Uten forvarsel! Helt uventet!

→

Enok og Elias ble også tatt opp direkte uten å gå veien om døden. Slik er de blitt forbilder på dem som ved den siste basun skal gå den samme vei: Den beredte, ferdig utviklede brud, skal gå brudgommen i møte. I noen deler av verden er det selvfølgelig dag, på andre siden av kloden er det natt. Noen er derfor i sitt arbeid, ved kvernen eller ute på marken. Andre sover i sin seng. Én blir tatt med, én blir latt tilbake. Ektefeller blir skilt, også foreldre og barn. Dagen er kalt den store samlingsdagen. Det er et godt og rett navn. Men det blir også dagen med de mange vonde skilsmisser.

Hvem blir rykket opp og får være med i dette bryllup?

Paulus sier det helt klart i versene vi leste fra 1Tes 4:16-18: Først er det de, som før Jesu komme døde i troen. Dernest er det de, som ved Jesu komme lever i troen. I begge disse flokkene vil det være både troende jøder og troende fra folkeslagene. Den sanne, forente menighet rykkes opp. Når magneten føres *ned* over blandingen med jernspon og sagflis, rykkes det *opp* som er av magnetens natur. Bare de. Men også alle de. Gud vet hvem dette er, for han har satt sitt merke på dem, og gitt sin Ånd i deres hjerter som et innsegl og et pant. Og han skal dra alle sine til seg. Det er bruden som får komme hjem. Bare bruden.

*Fra boken «Mot kveld»,
Stiftelsen På Bibelens Grunn, 2006*

Carl Fr. Wisløff fortalte en gang om tre brødre som utvandret til Amerika. Etter mange, mange år på prærien, skulle de nå hjem for å besøke far. Han hadde i alle disse årene drevet gården i gamlelandet.

I de siste brevene de hadde fått fra far, hadde han fortalt om en del forandringer han hadde gjort hjemme, både med påbygg og nybygg. Nå satt de på båten og snakket om hvordan det hadde blitt på den gården de husket så godt fra sin barndom.

I samtalens løp viste det seg imidlertid at de tolket ulikt noe av det som sto skrevet om byggearbeidene. De hadde derfor forskjellige oppfatninger om hva som ville møte dem, og hvordan det nå virkelig var hjemme hos far. De tok fram igjen og leste på nytt brevene de hadde fått, men likevel kunne de ikke bli enige. Ja, etter hvert ble det nesten en litt utrivelig tone i samtalen og samværet. Da sa den eldste av dem:

Brødre, nå må vi ikke bli uvenner om vi ikke ser helt likt på dette. Vi er på hjemvei. Snart er vi framme. Da skal vi få se hvordan alt er, og hvordan vår far har ordnet det.

Kristian Fagerli

Se, markene er hvite!

Årsmelding for ytremisjonsarbeidet i Moldova 2006/2007

Misjonsoppdraget som Jesus gav til sine disipler, står ennå ved lag: «Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapningen!» (Mar 16:15). Evangeliet om riket skal forkynnes helt til Jesus kommer igjen. Moldova er en del av dette oppdraget.

Kallet fra Moldova

Det var høsten 1999 at Lekmannsmisjonen kom til Moldova første gang. Siden den gang er det blitt mange besøk. Helt fra starten har det vært et ønske om vi kunne sende dem misjonærer. Det er fremdeles et bønneemne at noen må *drives* ut.

Moldova befinner seg midt mellom Romania i vest og Ukraina i øst. Landet ligger rett nord for Svartehavet, men har ikke grense helt ned mot det. Elva Dnestr deler Moldova på langs. Moldova fikk sin selvstendighet i 1991 da Sovjetsamveldet ble oppløst. Den østlige delen, provinsen Transnistria, erklærte seg uavhengig som egen stat i 1991, med Tiraspol som hovedstad, men det er foreløpig bare Russland som har anerkjent dette. Derfor regnes fortsatt Moldova som ett land, med byen Kishinev som hovedstad. Innbyggertallet ligger på vel 4 millioner, med ca. 500 000 i Transnistria. De siste årene har det vært en stor utvandring. Størrelsen på landet er ca. en tiendedel av Norges areal når Svalbard er regnet med, og den østlige delen,

Transnistria, er bare en tiendedel av dette igjen. Landet regnes for å være det fattigste landet i Europa. Moldova søker nå medlemskap i EU.

Den lutherske kirken i Moldova

De kristne har hatt trange kår under kommunismen og Sovjetsamveldet. Under Stalin ble mange tvangsflyttet og fordrevet til Sibir. Tusenvis av jøder og kristne er blitt drept i tiden som er gått siden Lenin kom til makten. Den russisk-ortodokse kirken har beholdt noe av sin stilling blant folket, mens den lutherske kirken er veldig liten, og har fått alle sine kirkebygg konfiskert.

Vladimir Moser har sett det som et kall å gjenreise den lutherske kirken i landet. Den lutherske forsamlingen teller i dag 100–120 medlemmer på landsbasis, i følge Vladimir. Mange unge har utvandret de siste årene, de fleste til Tyskland, hvor flere av dem har sine røtter fra.

Av de konfiskerte eiendommene har myndighetene bare gitt tilbake ei tomt (gravplass) i Kamenka, nord i Transnistria. Der er Lekmannsmisjonen sammen med Nordisk Östmission i Sverige nå er med på å restaurere et hus som kan fungere som bolig for en pastorfamilie, og hvor en kan samles til møter. Nå har de lov til å samles i egne kirkebygg, mens det fortsatt er forbudt i private heimer. Likevel ser myndighetene litt imellom fingrene

med dette, da de vet at de har beslaglagt kirkene deres.

Luthersenteret

I byen Tiraspol har Lekmannsmisjonen finansiert kjøp av en leilighet, som er blitt satt i stand som et luthersk senter. Den brukes som oppholdssted for våre besøk, og tanken er at dette senteret skal ta hånd om hjelpesendinger, samt drive opplæring og ulike kurs. Det er Natalia Moser som er daglig leder for luthersenteret, mens Vladimir Moser har det åndelige ansvar for virksomheten.

Hjelpesending

Den første hjelpesendingen krevde mye papirarbeid, og ble en tålmodighetsprøve, spesielt for Natalia Moser, som tok seg av arbeidet der nede. Vi er litt usikre på hvordan det vil bli framover, men vi har et ønske om å sende ny transport inntil to ganger i året. Den neste skal av gårde nå til høsten. Karl Bø har tatt på seg å være koordinator for slike forsendelser.

Steder hvor kirken arbeider

Følgende steder besøkes: Tiraspol, Bender, Kamenka, Kishinev, Kolosovo, Karmanova, mens Ribnitsa ikke har hatt noe besøk siste år. Det er ønske om opptrapping av arbeidet i «Lykkens dal» med landsbyene Kolosovo og Karmanova, gjerne med en evangelist eller misjonær som kan bo i området. Mange tyskere innvandret hit på 1800-tallet.

Medarbeidere

I tillegg til Natalia og Vladimir Moser, har Andreí Lipnitskij vært pastor i Kamenka siden han ble ferdig på det teologiske seminaret i Novosibirsk i Russland. Nå viser det seg at han blir lærer ved dette seminaret fra høsten, og at han slutter i arbeidet i den lutherske kirken i Moldova.

Ellers er det tre studenter som ennå ikke er ferdige med sine teologistudier. Det er:

Eduard Polkovnikov (4. år)

Vjatsjeslav Midar (3. år)

Aleksander Koltsjitskij (2. år)

Besøkturer fra Norge

Siden forrige årsmøte har det vært fire besøk fra Norge:

23.–27. september 2006: Per Bergene Holm

2.–10. oktober 2006: Ingar Gangås og Dag Rune Lid

12.–18. april 2007: Per Bergene Holm og Ingar Gangås

11.–20. juni 2007: Per Bergene Holm og Lars Fossdal (11.–17. juni)

Økonomi

Lekmannsmisjonen støtter arbeidet i Moldova med 100 000 kroner i året. I tillegg kommer noen private gaver til spesielle behov, og den støtten de får fra Nordisk Östmission og andre. Alt dette registreres i regnskapet. Det føres et godt og oversiktlig regnskap, som også revideres av godkjente revisorer der ute.

Ingar Gangås

Jesus i Nasaret

Av Per Bergene Holm

Nasaret – byen der Jesus vokste opp

I Nasaret mente man seg å vite hvem Jesus var. Nå hadde de hørt om Jesu undergjerninger i Kapernaum og var positivt innstilt til Jesus når han nå skulle besøke Nasaret. De tok godt i mot hans korte tale (Luk 4:16-21) og var fulle av forundring idet de sa: «Er ikke dette Josefs sønn?» (4:22).

Utsagnet viser at de til tross for sin positive holdning, ikke forsto Jesus som noe mer enn det de allerede kjente til.

Å tro på Jesus som Guds Sønn og verdens frelser var de ikke beredt til. De så bare på ham som en mirakelmann som hadde fordeler av sine undergjerninger («lege, leg deg selv!»). Nå forventet de at Jesus skulle vinne samme popularitet i Nasaret som i Kapernaum ved å gjøre noen undergjerninger. Men Jesus var ikke kommet for å oppfylle folkets forventninger. Han sprengte deres tanker og forestillinger, og skulle han bli dem til frelse, måtte de ta imot ham som noe mer enn det de kjente ham som. Men

det er slik at ingen profet, ingen Guds utsending, blir godtatt (dvs som profet og utsendt av Gud) på sitt hjemsted. Nettopp deres naturlige kjennskap stod i veien og hindret dem i å ta imot Jesus som noe mer enn Josefs sønn.

Ingen profet på sitt hjemsted

Hugo Odeberg sier om denne hendelsen: «Beretningen i Lukasevangeliet 4:22-28 viser oss utviklingen fra den situasjonen at menneskene i Nasaret 'gav ham vitnesbyrd og undret seg over de nådens ord som lød fra hans munn' til det at 'alle i synagogen ble fylt av harme da de hørte dette. De reiste seg og drev ham ut av byen'. Dette er ikke en enestående hendelse. På samme måte skjer det ved andre tilfeller. Det ser ut til å ha vært typisk for Jesu forhold til omgivelsene. Blant parallellene kan henvises til Joh 8:31-59, som forløper mellom utgangspunktet 'da han talte dette, var det mange som trodde på ham' og 'de tok da opp steiner for å kaste på ham'. Det ser ut, som om Jesus bevisst søkte å forhindre at han vant tilslutning og begeistring og derfor på en brysk måte utfordret dem som viste tilløp til begeistring, og utfordret dem så grovt at de ble provosert til ustyrlig vrede. Men hva er det i Jesu ord som framkaller en slik vrede? Gjennomgående er det hans forkynnelse av den guddommelige sannheten. →

Vi fortsetter med serien fra Israel – hvor Per Bergene Holm trekker fram viktige begivenheter knyttet til ulike bibelske steder.

Nytt fra Bibelskolen på Fossnes

Det nærmer seg nytt skoleår, og søkningen til årets kurs er god. Ti elever har tatt imot plassen så langt, og i tillegg er det enda noen som vurderer å begynne. Skoleåret begynner med **åpningsfest lørdag 18. august**. Det vil også bli **møte søndag kl 11.00**.

Ellers vil vi allerede nå minne om **bibelkurset 5.–11. november**. Det har vært rike samlinger de siste årene, og vi ser også i år fram til bibelkurset. Fullt program vil komme i et senere nummer av «Lov og

Evangelium», men sett gjerne av disse dagene allerede nå, og få gjere noen flere med deg!

Sist, men ikke minst, vil vi minne deg om å huske bibelskolen, personalet og elevene, undervisningen og møtene, i dine bønner. Uten Guds velsignelse og Den Hellige Ånds nærvær vil alt være forgyves. «Be også for oss, at Gud må åpne en dør for Ordet, så vi kan forkynde Kristi hemmelighet» (Kol 4:3).

Per Bergene Holm

Utviklingen fra glede over Jesu ord til anstøt, forargelse og vrede over dem i det ytre, tilsvarende det indre forløpet fra misforståelse av hans forkynnelse til klarhet over hva den i virkeligheten innebærer. At de tilhørere det her er snakk om – og de er jo typiske – begynner med å like ham, innebærer jo at de liker hva han sier. De oppfattet det som noe som stemmer overens med deres egne synspunkter og ønsker. Hadde Jesus stanset ved dette, ville aldri den frigjørende sannheten blitt kjent for dem. For den frigjørende sannheten innbærer en omveltning av deres innstilling så langt. Så lenge de ville holde fast ved den, måtte sannheten, når den vel var blitt erkjent, vekke forargelse. Og ettersom de sannheter det her er spørsmål om går i

dybden, må forargelsen bli desto mer skarp. Derfor kan ingen bli profet på sitt hjemsted: i den grad han er profet – aller mest blant dem som han i sin menneskelige stilling er mest fortrolig – må kontrasten mellom denne og hans profetiske forkynnelse, hans forkynnelse om den revolusjonerende og nyskapende sannheten, bli så mye større. De vegrer seg for å lytte til ham som noe annet enn en representant for deres eget.

Men så intreffer underet, at sannheten i stedet blir mottatt der hvor forutsetningene for forståelse etter menneskelige betraktninger er mye mindre. 'Hedninger' og 'syndere' ble grepne og revolusjonert av den sannhet som moralistene med forargelse viste ifra seg.»

L&E

Kanskje Herren gjør noe for oss?

Av Dag Rune Lid

Vi opplever at frafallet fra Guds ord får dypere og dypere grep om folket vårt. Som Guds folk taper vi slag etter slag i åndskampen. Skjer det ikke noen forandring, vil det gå galt for vårt kjære fedreland.

Bibelen vitner om at Guds folk står i en usynlig åndskamp mot ondskapens åndehær i himmelrommet. Fordi dette er åndskamp, er det bare med åndsmakt det kan seires.

Som forbilde

Bibelen vitner om at det som skjedde i tidligere tider, hendte som forbilde for oss som lever i dag (1Kor 10:12). Derfor får Guds folk lys over åndskampen i Ordet. Der finner vi visdom til å forstå hvordan Gud går frem for å vinne seier i denne kampen.

Jesus sier at hans ord er ånd og liv (Joh 6:63). Hans rike er ikke av denne verden (Joh 18:36). Derfor trenger Guds folk visdoms og åpenbarings ånd fra himmelen for å forstå Guds tanker (Ef 1:17). Uten at Herren gir åndelig forståelse, vil vi ikke skjønne den himmelske logikk.

«...den visdom som kommer ovenfra, er først og fremst ren, dernest er den fredsommelig, rimelig, ettergivende, full av barmhjertighet og gode frukter, den gjør ikke forskjell, den hykler ikke» (Jak 3:17). Åndelig sett snur den himmelske visdom vårt

blikk bort fra det vi selv er og har, til hva Gud gjorde, gjør og vil gjøre.

Som sanden ved havets bredd

I første Samuels bok kapittel 13 og 14 får vi høre om en underlig tid i Israel med mange paralleller til vår situasjon i dag. Det er et folk i frafall, og så må Herren føre dem inn i trengsel slik at de igjen søker ham. Vi får høre at filistrene har lagt Israel for hat, og de samler seg for å føre krig mot Guds folk. Fienden er overveldende som sanden ved havets bredd (13:5).

Guds folk blir inntatt av angst. De gjemmer seg i huler, tornebusker, fjellkløfter, kjellere og brønner. De som var sammen med Saul, fulgte ham skjelvende, står det.

Filistrene hadde også utryddet alle smedene i Israel, så den dagen slaget stod hadde Guds folk verken sverd eller spyd. Det var bare Saul og Jonatan som hadde dette.

Åndens sverd – Guds ord

Når Guds ord taler om dette som forbilde for oss, kjenner vi oss igjen når vi ser fienden som overveldende og uovervinnelig. Men som Jonatan, skal Guds barn få hvile i at ingenting er umulig for Gud. I Efeserbrevets sjette kapittel står det om mange våpen i denne kampen, men bare ett angrepsvåpen – Åndens sverd, som er Guds ord! (6:7). Virkekraften garanterer

Herren selv for når han sier: «Er ikke mitt ord som en ild, lik en hammer som knuser berg?» (Jer 23:29).

Djevelen setter alt inn på å utrydde dette sverd mellom de kristne, slik at en setter sin lit til alt annet enn Guds levende ord i åndskampen. På samme vis prøver djevelen å utrydde «*smedene*» som «*kvesser*» Ordet for Guds folk. Vi trenger «*smeder*» som besøker bygd og by med sannhetens ord til tukt og trøst. Der Ordet får gjøre sin gjerning, skjer det som Brorson synger: «*Når himlen er oss kjær og lys og yndig, først da blir Herrens hær i striden myndig*». Det frykter Satan!

Herren gjør noe

I denne vanskelige situasjonen for Guds folk er det at vi møter Jonatan og våpensveinen, som dristig går alene mot fienden. Jonatan hadde vandret mye sammen med David (1Sam 23:16). Han hadde lært himmelens Gud å kjenne som underets Gud. Til

*Med Gud ved vår sida,
hans Ande og ord,
og brør som vil strida
for korset på jord.
Dei ukjende dagar
vi møter med trøyst.
Vår hyrding oss leier.
Vår trufaste hyrding,
vi kjenner hans røyst.*

Carl Olof Rosenius

våpensveinen sier han: «Kom, la oss gå over til forposten til disse uomskårne! Kanskje Herren gjør noe for oss. Intet hindrer Herren fra å frelse, enten det er ved mange eller ved få» (1Sam 14:6).

En mann med Gud ved sin side, er i majoritet, er det sagt. Bibelen sier at om tusen faller ved din side og ti tusen ved din høyre hånd – til deg skal de ikke nå (Sal 91:7). Likevel ligger det et dekke over den himmelske herlighet i denne syndige verden. Den største seier i åndskampen ble vunnet ved Jesu fornedrende død på Golgata kors.

Derfor er det slik at den Gud vil frelse, gjør han først fortapt. Den Gud skal bruke, gjør han ubrukkelig, for Guds kraft fullendes i skrøpeligheit (2Kor 12:10). Guds folk har «*kraften*» i leirkar, så den rike kraften skal være av Gud (2Kor 4:7). Men der Guds kraft får slippe til, skjer det fortsatt under!

Mistet 99 prosent

Derfor sier Jesus: «For uten meg kan dere intet gjøre» (Joh 15:5). Gideon fikk erfare nettopp dette. Han måtte sende hjem 99 prosent av hærstyrken – mot all verdslig visdom. Da seiret han på forunderlig vis! Det var Guds kraft som fikk virke! I Guds rike er det et viktig grunnprinsipp som den danske filosofen Søren Kierkegaard har formulert så fint: «*Gud skaper alt av intet, og alt hva han bruker, gjør han først til intet*».

Midt på dagen, når fienden ser dem, og mot all menneskelig fornuft

og strategi, går Jonatan og våpensveinen i tillit til Herren. Hva skjer? Herren går foran dem. Det blir jordskjelv, og Gud slår fienden med redsel (14:15). Fiendene løfter sverdet mot hverandre, og de nedkjemper seg selv.

Gud griper inn! Gud kjemper for sitt folk! Gud vinner seier! De fikk erfare at når Herren åpner opp, kan ingen stenge (Åp 3:7). Herren rister filistrene, og han kan ennå riste folk og nasjoner – om han vil.

Hvordan seire?

Vi har hatt slike tider i Norge, da Herren vant store seire i vårt folk. Det var vekkelsestider da ondskapens andehær ble nedkjempet i bygder og byer, og det var syndenød og frelsesfryd. Da ble Herren for sterk for mange. Sjeler ble utfridd fra djevelens makt. Herren vil gjerne minne deg om at han er i går og i dag den samme! (Heb 13:8).

Herren ønsker å bruke sine troende venner i dag akkurat som på Jonatans tid. Men han kan bare bruke hjelpeløse og lydhøre hjerter (1Sam 15:22). Det er hjerter som bøyer seg for Åndens tale, som har mistet selvråderetten og er blitt Kristi treller, slik Paulus uttrykker det (1Kor 7:22). Slike hjerter får høre at denne striden er ikke deres, men Guds (2Krøn 20:15). Disse seire blir ikke vunnet ved makt og ved kraft, med ved Guds Ånd, sier Herren, hærskares Gud (Sak 4:6).

For at Ånden skal få svinge sverdet, er det en oppgave Han må gjøre først. Det er å tømme Guds folk for troen på

egen dyktighet, og forme sjelevinnere som regner med Herren og det han kan utrette. Da gir Herren åndsmakt fra himmelen.

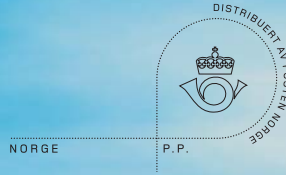
Det er denne åndsmakt Guds folk trenger i dag, som tidligere. En slik åndsmakt kan ikke produseres – den blir bare gitt til «tomme kar» (1Kor 1:28). Da blir veknelsen Åndens aksjon, og ikke menneskeverk.

Hvordan lød Guds tale til sitt folk den gang? «Tro på Herren deres Gud, så skal dere holde stand! Tro på profetene dere, så skal dere ha lykke med dere!» (2Krøn 20:20). Ved å lytte til Ordet, har Gud gjennom historien utrustet med åndsmakt fra himmelen, slik at mange troende har fått svinge Åndens sverd – Guds ord – med frimodighet. Bibelen vitner om at resultatet kan bli overveldende: 3000 sjeler ble lagt til bare på én dag (Apg 2:41).

Hva gjorde Guds folk da fienden truet? De bekjente sitt frafall fra Ordet, og ropte i sin nød til Herren: Vi har ikke styrke nok til å stå imot denne store hæren som kommer mot oss, og vi vet ikke hva vi skal gjøre. Men til deg er våre øyne vendt (2Krøn 20:12). Da kjempet Herren for dem, og det ble seier!

I Guds rike er baktroppene viktige. De løftede hender gir seier (2Mos 17). Derfor sier bibelordet: «Dere som minner Herren, unn dere ingen ro!» (Jes 62:6). Be om at Herren må vekke oss opp, og at vi igjen må få se hans seier i åndskampen. Kanskje Herren gjør noe for oss?

L&E

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

Jesus skal fullføre sin gjerning

Av Hans Erik Nissen

«...han som begynte en god gjerning i dere, vil fullføre den inntil Jesu Kristi dag» (Fil 1:6).

Hvordan kunne Paulus være så sikker? I menigheten i Filippi var det så store innbyrdes spenninger at han med sterke ord måtte oppfordre til enighet. Var ikke denne menigheten et levende vitnesbyrd om at Satan ikke vil la oss være i fred? Har vi ikke sett flere som begynte så godt, men som bare holdt ut en kort tid?

Hvordan kan Paulus ha en slik tillit? Han tror stort om Gud. Han som begynte, han vil også fullføre. Nettopp i Filipperbrevet oppfordrer han oss til å være sine etterfølgere. Hvis Gud ikke hadde vært den oppsøkende hyrde som holder oss fast hos seg, hvor mange av oss var da blitt bevart til i dag? Fordi han selv har makt til å bevare den skatten som han har betrodd deg, er du fortsatt et Guds barn.

Han begynte med deg i nåde, og han vil fortsette i nåde. Han frelste deg som den hjelpeløse. Og han regner aldri med at du blir noe annet og mer

enn et hjelpeløst barn som er helt avhengig av ham. Et barn må man ta seg av. Det vet Gud bedre enn noen. Han vil fullføre sin gjerning. Han vil gjøre det helt inntil Jesu Kristi dag!